

Tu, I - sus, câr - maci să-mi fii, Pâ - nă'n port când voi so -

si; Fiind fe - rit de ne - gre stânci, De pră - păs - ti - i - le - a -

dânci, Voi so - si la țăr - m cu - rând, Gri - ja câr - mei Tu a - vând.

PDC-156 Tu, Isus, cârmaci să-mi fii

1 Tu, Isus, cârmaci să-mi fii,
Până'n port când voi sosi!
Fiind ferit de negre stânci,
De prăpăstiile-adânci,
Voi sosi la țăr - m curând,
Grija cârmei Tu având.

2 Valuri mari, furtuni și vânt,
Au pierit l-al Tău Cuvânt;
Vântul iată-l iar tăcând,
Valul lin alunecând,
Pace'n plin domnind acum,
Mă'nsoțești pe-al vieții drum!

3 Și, când țăr - mul s'a zărit,
Unde e un loc de-oprit,
Lângă min' și-atuncea stai,
Ajutorul Tău mi-l dai
Și-mi grăiești duios mereu:
„Te încrede'n Dumnezeu!”

Isuse, cârmuitor (H.Ev-1929 nr. 316)

1 Isuse cârmuitor,
Fii al meu conducător
Peste marea vieții
Mâna Ta mă va păzi
Eu de Tine nu mă las
Mă condu Tu pas cu pas.

2 Marea Tu o liniștești
Prin Cuvântul ce-L rostești
Tu oprești chiar vânturi mari
Te ascultă valuri tari
Ești stăpânul tuturor
Fii și-al meu conducător.

3 De voi fi amenințat
Și de valuri atacat
Tu vei fi nădejdea mea
Și nici când n-oi dispera
Căci ești bun conducător
Și 'ncercat cârmuitor